

Parasta on.

Kerätä taskut täyteen hienoja kiviä.

Mennä tunturissa puolukkaan ja kaarnikkaan. Suurin osa niistä jää hukkaan.

Tehdään tehtaassa huonompaa tilalle.

Mahdollisuus puuhata puolet vuodesta lumessa ja nähdä toiset lumikinokset taivaalla.

Katsoa revontulia ilman valosaastetta.

Kaivaa maahan puroja. Ottaa kivet taskusta ja tehdä puropatoja.

Toukkia, mehiläisiä ja lintuja. Luonnossa tarkkasilmäisen ei koskaan tarvitse olla yksin.

Rauhaa ja kauneutta. Eläimiä ja kasveja.

Meillä on jo kaikki. Metsiä, kaloja, riistaa ja marjoja. Ei tarvita uusia tehtaita ja läjittäin vaatteita.

Kuka haluaa maailman, jossa on taskuja, mutta ei paikkaa mistä kerätä kiviä?

Onko kohta enää kivien keräilijöitäkään?

Anton Soudunsaari